

SF1624 Algebra och geometri Lösningsförslag till tentamen 25 oktober 2021

DEL A

1. För vilka värden på parametrarna p och q har ekvationssystemet (med avseende på x, y och z)

$$\begin{cases} 3x - py + z = 1 \\ px + y + z = 3 \\ 3x + y + 2z = q \end{cases}$$

a) en entydig lösning; b) oändligt många lösningar; c) ingen lösning? (2+2+2 p)

Lösning. Låt $A=\begin{bmatrix}3&-p&1\\p&1&1\\3&1&2\end{bmatrix}$. Då är $\det(A)=2p^2-2p=2p(p-1)$. Systemet har

exakt en lösning om $p \neq 0$ och $p \neq 1$.

Fall 1: p=0. Om vi substituerar p=0 i systemet får vi

$$\begin{cases} 3x & +z & = 1 \\ y+z & = 3 \Leftrightarrow \\ 3x & +y+2z & = q \end{cases} (-E1+E3)$$

$$\begin{cases} 3x+z=1 \\ y+z=3 & \Leftrightarrow \\ y+z=q-1 \end{cases} (-E2+E3) \begin{cases} 3x+z=1 \\ y+z=3 \\ 0=q-4 \end{cases}$$

Härav ser vi att p=0 och q=4 ger oändligt många lösningar; medan p=0 och $q \neq 4$ ger ett system som saknar lösning.

Fall 2: p=1. Om vi substituerar p=1 i systemet får vi

$$\begin{cases} 3x - y + z = 1 \\ x + y + z = 3 \\ 3x + y + 2z = q \end{cases} \Leftrightarrow E1 \begin{cases} x + y + z = 3 \\ 3x - y + z = 1 \\ 3x + y + 2z = q \end{cases}$$
$$\Leftrightarrow (-3E1 + E2) \begin{cases} x + y + z = 3 \\ 3x + y + 2z = q \end{cases}$$
$$\Leftrightarrow (-3E1 + E2) \begin{cases} x + y + z = 3 \\ -4y - 2z = -8 \\ -2y - z = q - 9 \end{cases}$$

$$\Leftrightarrow \left(\frac{E2}{2}\right) \left\{ \begin{array}{l} x+y+z=3 \\ -2y-z=-4 \\ -2y-z=q-9 \end{array} \right. \Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} x+y+z=3 \\ -2y-z=-4 \\ 0=q-5 \end{array} \right.$$

Härav följer att p=1 och q=5 ger oändligt många lösningar; medan p=1 och $q \neq 5$ ger ett system som saknar lösning.

Svar: a) Systemet har exakt en lösning om $p \neq 0$ och $p \neq 1$.

- b) Systemet har oändligt många lösningar om p=0 och q=4 eller p=1 och q=5.
- c) Systemet har ingen lösning om p=0 och $q \neq 4$ eller p=1 och $q \neq 5$.

2. Bestäm konstanterna a, b och c så att parabeln

$$y = ax^2 + bx + c$$

utgör den bästa approximationen (enligt minstakvadratmetoden) till följande punkter: (-1,1), (0,-1), (1,0), (2,2). (6 p)

Lösning. Om vi sätter in de givna punkterna i parabelns ekvation, får vi systemet

vilket kan skrivas på matrisform som

$$\begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 4 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a \\ b \\ c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$$

Vi använder minstakvadratmetoden till systemet $A\vec{w} = \vec{v}$ där $\vec{w} \in \mathbb{R}^3$,

$$A = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 4 & 2 & 1 \end{bmatrix}, \quad \vec{v} = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

Beräknar:

$$A^T A = \begin{bmatrix} 18 & 8 & 6 \\ 8 & 6 & 2 \\ 6 & 2 & 4 \end{bmatrix}, \quad A^T \vec{v} = \begin{bmatrix} 9 \\ 3 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

Ekvationen $A^T A \vec{w} = A^T \vec{v}$ tar form

$$\begin{bmatrix} 18 & 8 & 6 \\ 8 & 6 & 2 \\ 6 & 2 & 4 \end{bmatrix} \vec{w} = \begin{bmatrix} 9 \\ 3 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

Vi får lösningen $\vec{w} = [1, -3/5, -7/10]^T$. Alltså den parabeln som ger den bästa minstakvadratapproximationen till de givna punkterna har konstanterna a = 1, b = -3/5, c = -7/10.

Del B

3. Låt $W = \operatorname{col}(A)$ vara kolonnrummet (column space) till matrisen

$$A = \left[\begin{array}{rrrrr} 1 & -2 & 3 & 6 & 4 \\ 1 & -2 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 2 & 1 \\ 2 & -4 & 1 & 2 & 3 \end{array} \right].$$

a) Avgör om vektorn
$$\vec{u} = \begin{pmatrix} 5 \\ 2 \\ 1 \\ 5 \end{pmatrix}$$
 ligger i W . (2 **p**)

b) Bestäm den ortogonala projektionen av vektorn
$$\vec{v} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 3 \end{pmatrix}$$
 på W . (4 **p**)

Lösning. a). Vektorn \vec{u} ligger i rummet W om det finns minst en vektor \vec{x} sådan att $A\vec{x} = \vec{u}$. Vi löser systemet

Ovanstående visar att systemet $A\vec{x} = \vec{u}$ är lösbart och därmed ligger vektorn \vec{u} i rummet W.

b). Från a)-delen ser vi att första och tredje kolonnvekorn bildar en bas till W. Låt $\vec{f_1} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$ och $\vec{f_2} = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$.

Först använder vi Gram-Schmids metod för att bestämma en ortogonal bas till W.

Vi har
$$\vec{w_1} = \vec{f_1} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$$
 och

$$\vec{w_2} = \vec{f_2} - \frac{\vec{f_2} \cdot \vec{w_1}}{\vec{w_1} \cdot \vec{w_1}} \vec{w_1} = \begin{bmatrix} 3 \\ 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} - \frac{5}{6} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 13/6 \\ -5/6 \\ 1 \\ -4/6 \end{bmatrix}.$$

För att förenkla beräkning använder vi $\vec{b}_1 = \vec{w}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}$ och

$$\vec{b}_2 = 6\vec{w}_2 = \begin{bmatrix} 13 \\ -5 \\ 6 \\ -4 \end{bmatrix}$$
 som också bildar en ortogonalbas. Enligt projektionsformel har vi

$$proj_{W}(\vec{v}) = \frac{\vec{v} \cdot \vec{b}_{1}}{\vec{b}_{1} \cdot \vec{b}_{1}} \vec{b}_{1} + \frac{\vec{v} \cdot \vec{b}_{2}}{\vec{b}_{2} \cdot \vec{b}_{2}} \vec{b}_{2}$$

$$= \frac{6}{6} \begin{bmatrix} 1\\1\\0\\2 \end{bmatrix} + \frac{-12}{246} \begin{bmatrix} 13\\-5\\6\\-4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1\\1\\0\\2 \end{bmatrix} + \frac{-2}{41} \begin{bmatrix} 13\\-5\\6\\-4 \end{bmatrix} = \frac{1}{41} \begin{bmatrix} 15\\51\\-12\\90 \end{bmatrix}$$

4. En kvadrat med sidlängden 1 har ett hörn i origo, ett hörn i (1, 1, 0) och ligger i ett plan som är parallellt med vektorn (1, 2, 2). Bestäm koordinaterna för de övriga två hörnen.

(6 p)

Lösning. Kvadraten ligger i ett plan som går genom origo (eftersom den har ett hörn i origo). Hörhet (1,1,0) har avstånd $\sqrt{2}$ från origo, och linjesegmentet från origo till (1,1,0) är därför en diagonal av kvadraten.

Planet som kvadraten ligger i innehåller alltså vektorn $\vec{u}=(1,1,0)$. Dessutom är det parallellt med vektorn $\vec{v}=(1,2,2)$. Planets normal ges av $\vec{n}=\vec{u}\times\vec{v}=(2,-2,1)$. Planets ekvation är 2x-2y+z=0.

Två andra hörn, H_1 och H_2 ligger i samma plan på avstånd $\sqrt{2}/2$ från mittpunkten av diagonalen, dvs punkten $\vec{P}=(1/2,1/2,0)$. Vektorerna $\vec{P}H_1$ och $\vec{P}H_2$ är vinkelrätta mot både \vec{n} och \vec{u} och är därför parallella med vektorn $\vec{u}\times\vec{n}=(1,-1,-4)$. Enhetsvektorn i denna riktning är $\vec{e}=\frac{1}{\sqrt{18}}(1,-1,-4)=\frac{1}{3\sqrt{2}}(1,-1,-4)$. Vi har alltså hörnen:

$$H_{1,2} = \vec{P} \pm \frac{\sqrt{2}}{2} \vec{e} = (1/2, 1/2, 0) \pm \frac{\sqrt{2}}{2} \frac{1}{3\sqrt{2}} (1, -1, -4)$$
$$= (1/2, 1/2, 0) \pm (1/6, -1/6, -4/6).$$

This gives

$$H_1 = (2/3, 1/3, -2/3), \quad H_2 = (1/3, 2/3, 2/3).$$

DEL C

5. Låt \mathcal{P} vara vektorrummet av alla reella polynom av grad högst 2.

- (a) Bestäm en bas för \mathcal{P} och bestäm dimensionen av \mathcal{P} . (2 p)
- (b) Visa att deriveringsoperatorn $\frac{d}{dx}: \mathcal{P} \to \mathcal{P}$ är en linjär avbildning. (c) Bestäm alla egenvärden till $\frac{d}{dx}$. (2p)
- (2p)

Lösning. (a) Polynomen av grad högst två kan skrivas $a + bx + cx^2$ för reella konstanter a, b, c. Vi ser alltså att de tre polynomen 1, x och x^2 spänner upp \mathcal{P} . De är dessutom linjärt oberoende eftersom evkvationen $c_01 + c_1x + c_2x^2 = 0$ (för alla x) bara har den triviala lösningen $c_0 = c_1 = c_2 = 0$. Alltså är $\{1, x, x^2\}$ en bas för \mathcal{P} vars dimension därför är 3.

(b) Det är uppenbart att derivering av ett polynom av grad högst två resulterar i ett polynom av grad högst två. Med hjälp av kända deriveringsregler får vi för alla polynom $p, q \in \mathcal{P}$ och konstanter $k \in \mathbb{R}$ att

$$\frac{d}{dx}(p+q) = \frac{d}{dx}p + \frac{d}{dx}q \quad \text{och} \quad \frac{d}{dx}(kp) = k\frac{d}{dx}p$$

vilket betyder att $\frac{d}{dx}$ är en linjär avbildning från \mathcal{P} till \mathcal{P} .

(c) Vi söker reella λ och polynom p av grad högst två så att $\frac{d}{dx}p = \lambda p$. Eftersom derivering resulterar i ett polyom av lägre grad kan denna ekvation inte vara uppfylld för något polynom av grad 1 eller 2. Det återstår polynomen av grad noll, dvs konstanter. För varje sådant polynom, p(x) = k fås att $\frac{d}{dx}p = 0 = 0p$. Så 0 är ett egenvärde med egenpolynom alla konstanta polynom. Och enligt ovan finns inga andra egenvärden. 0 är alltså enda egenvärdet.

6. Låt $\vec{v}_1,...,\vec{v}_k$ vara k vektorer i \mathbb{R}^n . Matrisen M definieras genom

$$M = \begin{bmatrix} \vec{v}_1 \cdot \vec{v}_1 & \vec{v}_1 \cdot \vec{v}_2 & \cdots & \vec{v}_1 \cdot \vec{v}_k \\ \vec{v}_2 \cdot \vec{v}_1 & \vec{v}_2 \cdot \vec{v}_2 & \cdots & \vec{v}_2 \cdot \vec{v}_k \\ \vdots & & & \vdots \\ \vec{v}_k \cdot \vec{v}_1 & \vec{v}_k \cdot \vec{v}_2 & \cdots & \vec{v}_k \cdot \vec{v}_k \end{bmatrix},$$

där $\vec{v_i} \cdot \vec{v_j}$ betecknar skalärprodukten mellan $\vec{v_i}$ och $\vec{v_j}$.

Bevisa att $\det(M)=0$ om och endast om vektorerna $\vec{v}_1,...,\vec{v}_k$ är linjärt beroende.

(6 p)

Lösning. Beteckna med A den $n \times k$ matris vars kolonner är vektorerna $\vec{v}_1,...,\vec{v}_k$. Då är

$$M = A^T A$$
.

Observera att A inte behöver vara en kvadratisk matris och att $\det(A)$ definieras inte om $k \neq n$. Men $M = A^T A$ är en $k \times k$ kvadratisk matris.

i) Låt $\vec{v}_1,...,\vec{v}_k$ vara linjärt beroende vektorer i \mathbb{R}^n . Då har systemet

$$x_1\vec{v}_1 + \dots + x_k\vec{v}_k = \vec{0}, \quad \text{d.v.s.}, \quad A\vec{x} = \vec{0},$$

icke triviala lösningar. Med andra ord, finns det en nollskild vektor $\vec{u} \in \mathbb{R}^k$ sådan att

$$A\vec{u} = \vec{0}.$$

Om vi, från vänster, multiplicerar (1) med A^T får vi $A^T A \vec{u} = \vec{0}$, dvs

$$M\vec{u} = \vec{0}$$

för en nollskild vektor $\vec{u} \in \mathbb{R}^k$. Alltså har det kvadratiska systemet (2) icke triviala lösningar. Detta implicerar att $\det(M) = 0$.

ii) Anta nu att $\det(M)=0$. Då har systemet $M\vec{x}=\vec{0}$ icke triviala lösningar. Alltså finns det en nollskild vektor $\vec{u}\in\mathbb{R}^k$ sådan att $M\vec{u}=\vec{0}$. Då är också $\vec{u}^TM\vec{u}=0$. Därför gäller

$$0 = \vec{u}^T M \vec{u} = \vec{u}^T A^T A \vec{u} = (A\vec{u})^T A \vec{u} = (A\vec{u}) \cdot (A\vec{u}) = |A\vec{u}|^2.$$

Härav får vi att $A\vec{u} = \vec{0}$ för en nollskild vektor $\vec{u} \in \mathbb{R}^k$, dvs

$$u_1\vec{v}_1 + \dots + u_k\vec{v}_k = \vec{0},$$

där minst ett av talen $u_1, ..., u_k$ är $\neq 0$. Med andra ord är $\vec{v}_1, ..., \vec{v}_k$ linjärt beroende vektorer. Därmed har vi bevisat påståendet.